

POSTANOWIENIE

Dnia 10 maja 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Adam Roch

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Adam Roch

w sprawie dotyczącej sędziego Sądu Okręgowego w W. - K. C.

po rozpoznaniu w Izbie Dyscyplinarnej na posiedzeniu w dniu 10 maja 2022 roku

wniosku obrońcy sędziego K. C. z dnia 28 kwietnia 2022 roku

w przedmiocie wyłączenia od udziału w sprawie o sygn. II DO 10/22 sędzi Sądu Najwyższego Małgorzaty Bednarek

na podstawie art. 26 § 2 ustawy o Sądzie Najwyższym

postanowił:

wniosek przekazać Pierwszemu Prezesowi Sądu Najwyższego.

UZASADNIENIE

Zarządzeniem Prezesa Sądu Najwyższego kierującego pracą Izby Dyscyplinarnej Sądu Najwyższego z dnia 21 stycznia 2022 roku do rozpoznania sprawy dotyczącej sędziego Sądu Okręgowego w W. - K. C. wyznaczona została m. in. SSN Małgorzata Bednarek, jako sprawozdawca.

Pismem z dnia 28 kwietnia 2022 roku obrońca sędziego K. C. wniósł o wyłączenie od rozpoznania sprawy sędzi Sądu Najwyższego Małgorzaty Bednarek. Jako powód uzasadniający ten wniosek wskazał, że sędzia Małgorzata Bednarek została powołana na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej po 2018 roku, a zatem w świetle orzecznictwa TSUE i ETPCz oraz uchwały Sądu Najwyższego istnieją uzasadnione wątpliwości co do jej bezstronności. Na poparcie powyższego poglądu przytoczył szereg orzeczeń sądów zarówno krajowych, jak i

międzynarodowych. Nadto, w kolejnych punktach wniosku, zawarł postulat o wyłączenie od rozpoznania powyższego wniosku przez sędziów powołanych w analogicznym trybie do SSN Małgorzaty Bednarek.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Lektura wywiedzionego przez obrońcę wniosku wskazuje, że oparty on został na wyłącznym zarzucie braku niezależności sądu lub braku niezawisłości sędziego. Sytuację taką przewiduje art. 26 § 2 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 roku o Sądzie Najwyższym, z którego wynika, że sąd rozpoznający sprawę przekazuje niezwłocznie taki wniosek Prezesowi Izby Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych celem nadania mu dalszego biegu na zasadach określonych w odrębnych przepisach. Dostrzec jednak należy, iż wydanym w dniu 14 lipca 2021 roku przez Wiceprezes Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej postanowieniem, C-204/21-R (pkt 1 lit. e sentencji), zawieszono stosowanie m. in. art. 26 § 2 ustawy o Sądzie Najwyższym, statuującego wyłączną właściwość Izby Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych Sądu Najwyższego do rozpoznawania zarzutów braku niezawisłości sędziego lub braku niezależności sądu. Decyzję TSUE Sąd Najwyższy uznaje za obowiązującą, także w świetle wyroków Trybunału Konstytucyjnego z dnia 14 lipca 2021 roku, P 7/20 oraz z dnia 7 października 2021 roku, K 3/21. W części argumentacyjnej w tym zakresie za wystarczające uznać należy odesłanie do szczegółowych rozważań zawartych w postanowieniu Sądu Najwyższego z dnia 8 grudnia 2021 roku, I DO 10/21, Lex 3240548, czy też

w postanowieniu Sądu Najwyższego z dnia 14 października 2021 roku, II DO 46/21, niepublik.

Wobec powyższego, Sąd Najwyższy, przyjmując konieczność rozpoznania złożonego wniosku, mając na uwadze zarzut dotyczący braku niezależności sądu lub braku niezawisłości sędziego uznał, iż ewentualne rozpoznanie wniosku w tym zakresie winno nastąpić po upływie okresu obowiązywania postanowienia TSUE z dnia 14 lipca 2021 roku, C-204/21-R, a zatem po wydaniu wyroku kończącego postępowanie w sprawie C-204/21, względnie po uchyleniu zobowiązania

określonego w ww. postanowieniu, bądź w innym trybie, wskazanym przez Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego.

Jednocześnie Sąd Najwyższy nie podejmował decyzji co do kolejnych punktów wniosku. Zauważyć jedynie należy, iż postulat o wyłączenie sędziów od rozpoznania wniosku o wyłączenie nie znajduje umocowania w przepisach.

Jak podkreśla się w orzecznictwie Sądu Najwyższego, sędziowie wymienieni we wniosku o wyłączenie wszystkich sędziów danego sądu, którzy nie zostali wyznaczeni do rozpoznania sprawy, mogą rozpoznać ten wniosek, gdyż wniosek o wyłączenie od udziału w sprawie ich bezpośrednio nie dotyczy (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 21 czerwca 2012 r., III KO 34/12, Lex nr 1212385; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 grudnia 2016 r., III KO 99/16, Lex nr 2166385). Od udziału w sprawie może być wyłączony bowiem ten tylko sędzia, który wyznaczony został do jej rozpoznania (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dni: 17 lutego 2010 r., WD 3/10, OSNwSK 2010/1/355; 30 czerwca 2010 r., WD 7/10, OSNwSK 2010, nr 1, poz. 1344; 25 stycznia 2012 r., SNO 49/11, Lex 1215806; 10 października 2014 r., SNO 51/14, Lex 1511819; 11 września 2019 r., I DO 44/19, Lex 2729821).

Nie budzi też wątpliwości pogląd co do możliwości składania wniosków o wyłączenie wyłącznie w głównym nurcie postępowania. „Wniosek o wyłączenie sędziego na podstawie istnienia okoliczności mogących wskazywać na brak bezstronności sędziego można złożyć w odniesieniu do tego sędziego, który rozstrzyga sprawę w jej głównym, zasadniczym nurcie, a więc w tej części, która stanowi przedmiot danego postępowania, a nie w kwestiach ubocznych, wynikających z reguły z konieczności wydawania określonych orzeczeń co do kwestii, które muszą niejednokrotnie pojawić się w toku trwającego zasadniczego przedmiotu postępowania” (postanowienie SN z dnia 5 grudnia 2013 r., V KK 156/13, Lex 1408253; zbieżnie także w postanowieniu SN z dnia 21 listopada 2019 r., I DO 33/19, Lex 3081255).

Stąd też brak jest podstaw do rozpoznania wniosku obrońcy o wyłączenie wskazanych we wniosku sędziów od rozpoznania wniosku o wyłączenie SSN Małgorzaty Bednarek od rozpoznania niniejszej sprawy.

